

POSTANOWIENIE

Dnia 3 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jolanta Strusińska-Żukowska

w sprawie z powództwa M. Ś.
przeciwko Towarzystwu [...] w E.
o ustalenie stosunku pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 3 grudnia 2013 r.,
skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego w E.
z dnia 14 lutego 2013 r., sygn. akt IV Pa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania ;**
- 2) zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 14 lutego 2013 r. Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w E. oddalił apelację powoda M. Ś. od wyroku Sądu Rejonowego w E. z dnia 17 września 2012 r., którym to orzeczeniem oddalono jego powództwo skierowane przeciwko Towarzystwu [...] w E. o ustalenie, że ze stroną pozwaną łączy go stosunek pracy od dnia 2 stycznia 2000 r.

Powód wywiódł skargę kasacyjną od tego wyroku i opierając ją na podstawie naruszenia prawa materialnego, tj. art. 22 § 1¹ i art. 22 § 1² w związku z art. 8 k.p., wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz poprzedzającego go wyroku Sądu

Rejonowego i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji oraz o zasądzenie na rzecz powoda kosztów procesu.

W skardze kasacyjnej zawarty jest wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania, „albowiem w niniejszej sprawie należy wyjaśnić skutki podpisywania kolejnych umów cywilnoprawnych z pracownikiem, które łącznie, nieprzerwanie trwały 13 lat, gdzie pracownik wykonywał czynności charakterystyczne dla umowy o pracę, a ponadto pracodawca miał świadomość, że pracownik domaga się potwierdzenia istnienia stosunku pracy i sporządzenia umowy o pracę”.

Strona pozwana złożyła odpowiedź na skargę kasacyjną, wnosząc o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania, ewentualnie o jej oddalenie oraz o zasądzenie od powoda kosztów procesu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W związku z tym wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinien wskazywać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w powołanym przepisie, a jego uzasadnienie zawierać argumenty świadczące o tym, że rzeczywiście, biorąc pod uwagę sformułowane w ustawie kryteria, istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy. Rozpoznanie skargi następuje bowiem tylko z przyczyn kwalifikowanych, wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Za prawidłową motywację wniosku nie można zatem uznać powtórzenia ogólnych sformułowań ustawy przewidujących okoliczności uzasadniające przyjęcie przez Sąd Najwyższy skargi kasacyjnej do rozpoznania. Tym bardziej nie uzasadnia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołanie się przez skarżącego na jakiekolwiek okoliczności, które w jego ocenie uzasadniają przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W świetle powyższego stwierdzić należy, że skarżący nie wykazał potrzeby rozpoznania jego skargi. Podnoszone we wniosku okoliczności, wskazujące, iż „w niniejszej sprawie należy wyjaśnić skutki podpisywania kolejnych umów cywilnoprawnych z pracownikiem, które łącznie, nieprzerwanie trwały 13 lat, gdzie pracownik wykonywał czynności charakterystyczne dla umowy o pracę, a ponadto pracodawca miał świadomość, że pracownik domaga się potwierdzenia istnienia stosunku pracy i sporządzenia umowy o pracę”, nie należą bowiem do żadnej z przesłanek wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. warunkujących przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Powołanie się na istotne zagadnienie prawne wymaga bowiem sformułowania takiego zagadnienia oraz przedstawienia argumentów prawnych, które wykażą możliwość różnorodnej oceny zawartego w nim problemu, zaś w odniesieniu do potrzeby wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecnictwie sądów niezbędne jest określenie, które przepisy wymagają wykładni Sądu Najwyższego, ze wskazaniem, na czym polegają związane z tym poważne wątpliwości, lub z przedstawieniem rozbieżności występujących w orzecnictwie sądów (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, Biuletyn SN 2002 nr 7, s. 10), których to elementów brak jest w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie w niniejszej sprawie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Jeżeli natomiast przesłanką wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest twierdzenie skarżącego, iż skarga jest oczywiście uzasadniona, powinien on w uzasadnieniu wniosku zawrzeć wywód prawny wskazujący, w czym wyraża się ta „oczywistość” i przedstawić argumenty na poparcie tego twierdzenia.

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi w niniejszej sprawie do rozpoznania nie zawiera zaś żadnych argumentów na poparcie twierdzenia o jej oczywistej zasadności, zwłaszcza biorąc pod uwagę, że rozpoznanie skargi kasacyjnej następuje tylko z przyczyn kwalifikowanych, gdyż tylko one decydują o wyniku „przedsądu”. Powołanie się na przesłankę zawartą w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. zobowiązuje zatem skarżącego do przedstawienia wyводу prawnego, uzasadniającego jego pogląd, że skarga jest oczywiście uzasadniona, przy czym, o ile dla uwzględnienia skargi kasacyjnej wystarczy, że jej podstawa jest usprawiedliwiona, to dla jej przyjęcia do rozpoznania konieczne jest wykazanie

kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego polegającej na jego oczywistości, widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2003 r., IV CZ 100/03, LEX nr 82274). Nie spełnia tego wymagania stwierdzenie zawarte we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, bowiem nie wynika z niego nawet to, że Sąd drugiej instancji naruszył jakiegokolwiek przepisy, a tym bardziej jakie i dlaczego. Podstawy skargi kasacyjnej nie podlegają badaniu na tym etapie postępowania przed Sądem Najwyższym, w związku z czym o tym, że skarga jest oczywiście uzasadniona nie może decydować argumentacja zawarta w uzasadnieniu jej podstaw, co w konsekwencji oznacza, iż skarżący nie uzasadnił swojego wniosku o przyjęcie do rozpoznania skargi z uwagi na występowanie tej przesłanki „przedsądu”.

Skarżący nie zdołał zatem wykazać, że zachodzi potrzeba rozpoznania jego skargi przez Sąd Najwyższy, wobec czego z mocy art. 398⁹ k.p.c. i art. 398²¹ w związku z art. 108 § 1 k.p.c. należało postanowić jak w sentencji.